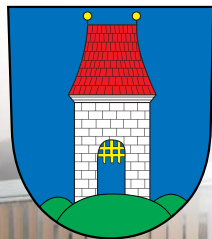

Dřevohostický zpravodaj

Vánoční výstavu na zámku zahájil
pěvecký sbor dětí ZŠ
pod vedením Jaroslava Dopity

4 - 2010

I ta nejdelší cesta začíná jedním krokem.

Lao c'

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Ing. Alena Kopečková, Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2011, číslo 4/2010
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	31. 3. 2011

Vážení spoluobčané,

mrazivé dny a sněhová nadílka nikoho z nás nenechaly na pochybách, že konec roku ovládla „paní Zima“. Ze sněhové nadílky měli radost děti a milovníci zimních sportů. Udržovat zprůjezdění cest a ulic, neustále zasypávaných bílými vločkami, vyžadovalo ovšem velké nasazení techniky, zaměstnanců i občanů, kteří se zapojili do odklizení sněhu.

Na Štědrý den si občané nejen z Dřevohostic přicházeli k dřevohostickému betlému na Náměstí pro „Betlémské světlo“, které opět přivezl vedoucí klubu Oldskautů v Přerově Jiří Zbírál. Silvestrovská vycházka k obecní chatě do lesa se již stává tradicí. Členové hasičského sboru připravili teplý čaj i pestrou svačinku, která potěšila mnoho účastníků. Se starým rokem jsme se rozloučili ohňostrojem a připitkem perlivým šampaňským po půlnoci na Náměstí. Nový rok není jen údaj v kalendáři, ale pro každého z nás i začátek nových plánů, předsevzetí a určení si nových cílů, které bychom chtěli uskutečnit v soukromém i pracovním životě. I naše městečko během minulého roku překonávalo překážky a těšilo se z dokončených děl a úspěchů. Doufám, že i vy všichni jste prožívali úspěchy, vykonané práce na zvelebení městečka s radostí a zájmem. Protože všechno se dělá pro zlepšení a zkvalitnění života nás všech. Navzdory hektické době, ve které žijeme, vyšším požadavkům na lidi, techniku, infrastrukturu, stále nedostatečným finančním zdrojům, jsem přesvědčený, že zlepšovat a zvyšovat úroveň kvality života v městečku se nám společnými silami daří. Jsem si vědom, že je potřebné mnoho ještě vybudovat, vylepšit a zkrášlit. Na to je potřeba hodně úsilí, práce, jednání, projektů, ale i dobré vůle, spolupráce, ochoty a tolerance.

Vážení spoluobčané,

v minulém roce 2010 se nám podařilo zrealizovat celou řadu projektů, kulturních a společenských akcí, které bychom bez vaší pomoci, spolupráce, pochopení a trpělivosti nezvládli. A za to vám patří veliký dík.

Přál bych vám proto, za sebe i za pracovníky úřadu městyse, v novém roce co nejvíce dobrých zpráv pro vás i vaše blízké, hodně zdraví a rodinné pohody, trochu patriotizmu k obci, toleranci ke svému okolí a také k nám.

Stanislav Skýpala

Sloupek místostarosty

V lednovém povánočním sloupku musí vždy ještě alespoň trochu vonět purpura, perníčky a kapr. A musí tam být i vzpomnutí na Vánoce, ke kterým patří pěkná zima, se sněhobílou měkkou dekou na střechách i na silnicích. Ještě teď v uších slyším nadávky na silničáře, kteří „zaspali“ – a na naši rychlou rotu, která k uklízení chodníků vyjela „zase“ pozdě. Říkám si, že někdy zbytečně bortíme bílou romantiku, jen abychom se někde dostali autem, sypeme silnice solí, která pak páli psy do tlapek, a děláme vše, aby nám ten sníh nepřekážel. Vzpomenu na dědu, který v závějích chodil jako kluk denně pět kilometrů do školy a trochu se usmívám při poplachu, který vypukne vždy, když napadne první prosincový sníh a my se začneme chovat jako včely, protože nám zapadly silničky, chodníky a kolejnice a autíčka. A tak jsme si letos na úřadě řekli, že Vánoce zkusíme co nejvíce tradiční. Začalo to už Mikulášem, který byl ryze český, žádný Santa americký. Stromek na náměstí nebyl sice největší, ale zakomponováním do Betléma působí, zdá se, harmonicky. Do samotného Betléma přibily čtyři nové figury – selka s husou, švec, chlapec se sáněmi a pekař, a přestože Mistr není v nejlepší kondici, figury jsou pěkné a opět zdobí. A vánoční dekorace Aleny Lapáčkové na zámku vykouzlila z obřadní síně místo téměř vhodné pro štedrovecerní oslavu. E-mailová novoroční přání jsme neposílali. Natiskli jsme péefky s obrázkem prvorepublikové radnice a naházeli je do oranžové poštovní schránky.

Také jsme propadli tradiční uklízací mánii. Nejen té chodníkové, ale uklízelo se i v noclehárně pro sociálně slabší v předzámčí. Jednoho nocležníka odklidila policie ČR, druhý byl vyhozen, protože nebyl schopen respektovat řád noclehárny. Zůstali nám tam tedy dva. Pan Hyánek a pan Forýtek.

Ke konci roku neodmyslitelně patří také bilancování, na úřadě se tomu říká inventurování. Rozhodnutím rady městyse je vytvořena ústřední inventarizační komise, pak komise pro jednotlivá pracoviště úřadu a pak už se počítá a zapisuje do předem připravených seznamů, aby zase jiní mohli za pár dnů kontrolovat, připomínkovat a dohledávat, zda se něco neztratilo. Žádný z nás tuto práci nemiluje, jenže udělat se musí. A po novém roce se ještě šláplo na plyn, to když přišlo k vyplnění hlášení na statistiku, hlášení ECO-COM, hlášení o odpadech, hlášení o kultuře, hlášení na inspektorát životního prostředí o bývalé skládce na Břečtanech..., papíry a papíry a papíry.

Podstatně zajímavější je situace kolem dotačních titulů, které se nám nabízejí hned v úvodu letošního roku. V posledním čtvrtletí roku předchozího nám bylo hejtmánem Olomouckého kraje sděleno, že naše projektová dokumentace se žádostí o **vybudování počítačové učebny v základní škole** byla z 318 podaných projektů vybrána pouze se sedmnácti dalšími projekty k dopracování a v případě splnění dalších podmínek budeme vyzváni k podpisu smlouvy o poskytnutí dotace. U tohoto projektu je rozpočtová výše akce cca 2.641 000 Kč, a částku asi 2 245.000 Kč bychom do jednoho roku od vybudování učeben měli v dotaci získat zpět. Obdobná situace je i u dalšího projektu z Regionálního operačního programu Střední Morava, což je projekt s názvem „**Sportovní hřiště u ZŠ Dřevohostice**“ I zde jsme byli vyzváni k dopracování projektové dokumentace v odpovídající kvalitě, struktuře a podrobnosti a věříme, že i zde budeme brzy sepisovat smlouvu o dotaci. Hodnota díla by měla být cca 3 850.000 Kč a z toho 3 mil. bychom měli v dotaci získat do jednoho

roku od ukončení akce zpět. Posledním projektem, který bude podpořen dotací, je projekt s názvem „**Realizace úspor energií v ZŠ Dřevohostice**“, což je projekt zateplení a výměny oken v základní škole. Hodnota tohoto díla by měla být asi 16,3 mil. Kč, přičemž v dotaci obdržíme asi polovinu uvedené částky. Tento projekt je podpořen ze Státního fondu životního prostředí. Vzhledem k tomu, že dva prvně jmenované projekty musíme nejdříve předfinancovat, tj. zaplatit v plné výši a u třetího projektu musíme zaplatit rozdíl mezi hodnotou díla a dotací, musí naše obec získat úvěr od některé banky, protože na překlenutí tak velkých zakázek samozřejmě peníze nemáme. Zadávací dokumentace jako podklad pro nabídku bankovních domů již byla předána, zastupitelstvo žádost o úvěr odsouhlasilo a jmenovalo výběrovou komisi pro posouzení výhodnosti nabízených úvěrů. Rozhodně nejsme příznivci dluhů, dluh je dobrý sluha, ale moc špatný pán, ovšem k otázce „šetřit nebo si půjčit“ se jeví ta druhá varianta v našem případě jako ta správná odpověď. Pokud příslib dotace bude ze strany státních institucí naplněn, pak přece peníze z evropských fondů neodmítneme a chybějící peníze dodáme z dlouhodobého úvěru. Tak věřme, že pánové z Výboru Regionální rady Olomouckého a Zlínského kraje dají našim projektům již brzy zelenou. Vždyť dát a získat peníze pro děti je tak důležité a záslužné, že z toho musí mít radost nejen ten, kdo peníze získává, ale i ten, kdo peníze dává.

A teď už zavřete oči, nastavte dlaně a chytněte si do nich lásku a štěstí na celý příští rok.

Petr Dostál

Máme nové zastupitelstvo a radu městyse

Ustavující zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice se konalo dne 11. 11. 2010 v 17 hodin v sále kina v Dřevohosticích. V 15 členném zastupitelstvu získalo důvěru voličů 9 stávajících zastupitelů a 6 nových. Všem zvoleným zastupitelům bylo předáno „Osvědčení o zvolení do Zastupitelstva městyse Dřevohostice“.

Do ustavujícího zasedání došlo ke změně mandátu na člena Zastupitelstva městyse Dřevohostice u Sdružení nezávislých kandidátů „Za rozvoj obce“.

- dne 26. 10. 2010 rezignoval na mandát člena zastupitelstva Zdeněk Krutil
 - dne 27. 10. 2010 rezignoval na mandát člena zastupitelstva Ladislav Sigmund
 - dne 29. 10. 2010 rezignoval na mandát člena zastupitelstva Ing. Lumír Vařecha
- Vzhledem k těmto skutečnostem bylo předáno „Osvědčení“ o nastoupení do funkce člena Zastupitelstva městyse Dřevohostice 3. náhradníkovi Jaroslavu Jančíkovi.

Výtah z unesení ustavujícího zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice:

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice schválilo:

- zvolení jednoho místostarosty
- funkce starosty a místostarosty budou vykonávány jako uvolněné

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice zvolilo:

- na funkci starosty Stanislava Skýpala
- na funkci místostarosty Petra Dostála
- na funkci 1. člena rady MUDr. Michaela Roubalíkovou
- na funkci 2. člena rady Danuši Kociánovou
- na funkci 3. člena rady MUDr. Zdeňka Kubína
- předsedou finančního výboru MUDr. Eduarda Sohlich, MBA, členy finančního výboru Zdeňka Horáka a Karla Seidla
- předsedou kontrolního výboru Jaroslava Jančíka, členy kontrolního výboru Petra Vinklárka a Jiřího Zbírala.

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice zřizuje:

- finanční výbor a kontrolní výbor. Oba výbory budou tříčlenné.

Zastupitelstvo městyse Dřevohostice stanoví:

- odměny za výkon funkce člena rady městyse ve výši 1000 Kč/měsíc

Poznámka:

Zastupitelé městyse Dřevohostice se vzhledem k současné ekonomické situaci, kdy se hledají úspory v celém státním hospodářství, vzdali měsíčních odměn za výkon funkce člena zastupitelstva, předsedy a členů výboru a komisí.

Stanislav Skýpala

Nová Rada městyse Dřevohostice:

zleva – MUDr. Zdeněk Kubín, Stanislav Skýpala, Petr Dostál,
Danuše Kociánová a MUDr. Michaela Roubalíková

Ocenění významných osobností se již stalo tradicí

Je pěknou tradicí, že v závěru roku při příležitosti Vánočního koncertu oceňujeme některé naše spoluobčany za dlouholetou obětavou práci, odvedenou ku prospěchu obce, nebo za výborné výsledky, které dosáhli na poli kulturním, sportovním anebo ve své profesi. Jsou mezi námi občané, kteří věnují obci hodně ze svého času, kteří obec zviditelňují a vzorně reprezentují, máme mezi sebou osobnosti, o jejichž práci, koníčku nebo zájmové činnosti je často slyšet i za hranicemi regionu.

Vedení městečka, rada a zastupitelstvo si práce těchto občanů velice váží. Již před čtyřmi lety bylo rozhodnuto, že každý rok na Vánočním koncertu předáme těmto vybraným osobnostem kovovou pamětní plaketu, jako nejvyšší vyznamenání městečka, anebo pamětní list, jako výraz ocenění jejich práce.

Bronzovou pamětní plaketou byli 19. 12. 2010 vyznamenáni:

- Danuše Kociánová** – za dlouholetou aktivní činnost v Zastupitelstvu a Radě městyse Dřevohostice a ve stavební komisi.
- Jaroslav Dopita** – za dlouholetou vynikající práci s mládeží a za vedení divadelního ochotnického spolku při Tělocvičné jednotě Sokol Dřevohostice.
- Mgr. Karel Jakubál** – za dlouholetou aktivní práci v Tělocvičné jednotě Sokol Dřevohostice

Zleva: Danuše Kociánová, Jaroslav Dopita, Mgr. Karel Jakubál, Vladimír Antl, František Kužel, Ludmila Seidlová a Václav Hošťálek za Farní společenství Dřevohostice. Stojící Petr Dostál, místostarosta a Stanislav Skýpala, starosta Dřevohostic

Pamětní list obdrželi:

Vladimír Antl

– za dlouholetou aktivní a obětavou práci pro Základní organizaci Českého svazu včelařů Dřevohostice

Farní společenství Dřevohostice

– za dlouholeté úsilí při zvelebování kostela sv. Havla, objektu fary a práci s mládeží

František Kužel

– za dlouholetou aktivní činnost ve Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice, údržbu historických zvonů v objektu zvonice a věžních hodin.

RR

Vítej, svatý Mikuláši!

Jako každý rok se malí i velcí Dřevohostičané těšili, až jim v předvečer 5. prosince svatý Mikuláš nandá laskominky do punčoch. Někteří nespokojenci sice brblali, že se populární světec o den opozdil, ale kdo si počkal, ten se dočkal.

Na slavnostně rozsvíceném náměstí si dřevohostičtí občané i přesporní zpřijemňovali čekání čajem, punčem i svařákem. Aby populární světec správně trefil, lákaly jej básničky, písničky a scénkami s příhodně zimní a nadílkovou tematikou. Drobná čertí havěť z mateřské školky má sice „lohy“ ještě malé, ale kopýtky zadupala, až se jim od kožíšků prášilo. Větší, už školou povinní čerti dokonce svatému Mikuláši

Čertí spřežení
bylo letos početné

zahráli na zobcové flétničky a předvedli výjevy z povedených nadílek. Všichni čertí šli i s dívkami z aerobiku T. J. Sokol a z nově založené taneční skupiny Kazeta. Domov Adam vyslal celé čertí páry, snad aby předvedli, jaké to je, když se všichni čerti žení.

Jen se čertí babička stačila se všemi rozloučit a poděkovat účinkujícím dáblíkům, paním učitelkám, vychovatelkám a trenérkám, už se náměstím rozlehly velebné tóny, které ohlašovaly, že zlatá nit na Šibence byla spuštěna a za nějakou tu chvíli – světcův vůz vyjžděl z vedlejší komunikace a musel dát přednost v jízdě – již vtáhlo spřežení bujných čertů slavnostně povoz na náměstí. Z kočáru mávali tři andělé s koši plnými pochoutek a velebně kynul tolik očekávaný světec. Než se však přející nebeštan dostal ke slovu, zdivočelí tažní čerti nevydrželi pohled na prázdné jeviště a zakřepčili tak strašlivý pekelný tanec, až jim šel od kopyt hustý a smrdutý dým. Ke cti statečných dřevohostických dětí budiž řečeno, že žádné z nich nejen nebrečelo, ale spousta se vrhla na pódium, aby se svatému Mikulášovi předvedla, co umí. Světec se natáhl do připraveného křesla jako doma před televizor a spolu s ostatními diváky s úžasem sledoval, jaké máme způsobné a vtipné šikulky. Dětské dlaně se plnily dobrotami a pytle připravené k transportu hříšníků nakonec zůstaly prázdné.

Svatý Mikuláš pak rozžehl vánoční strom a rozsvítil velký dřevohostický betlém, čímž odstartoval právě a nefalšované předvánoční těšení.

„Za rok na shledanou!“ mávali spokojeně rohatí i civilní obyvatelé za kočárem, který odvážel oblíbeného nebeštana do jeho nebeského domova.

Nečekaný úspěch zaznamenal také pokus o shromáždění co největšího čertího houfu na Záhoří. Jakmile pekelná mandátní komise sečetla všechny čertí podpisy, mohla s potěšením oznámit, že světce s anděly přišlo uvítat plných sto deset úředně zaevidovaných rarachů a rarášků. Letošní raritou byl rohatý čertí psík, který se

„podepsal“ otiskem tlapy. Naše dřevohostická čertiska přišli podpořit i spřátelení ďasové z okolních obcí a my doufáme, že se příště čertí hejno utěšeně rozroste o další malé i velké běsíky.

Nataša Kučerová, čertí babička

Pekelný tanec

Mikuláš
se svou družinou

Vánoční týden na zámku

Už se stalo tradicí, že náš úřad městyse v Dřevohosticích ve spolupráci s klubem seniorů pořádá vánoční prodejní výstavu. Protože se výstava setkala vždy s velkým zájmem nejen občanů Dřevohostic, ale byla navštěvována i z jiných obcí, byla tato akce v roce 2010 rozšířena na celý týden a byla prezentována pod názvem „Vánoční týden na zámku“.

Aby vše proběhlo v příjemné atmosféře vánočních svátků, byly vstupní prostory, chodby i výstavní plochy v 1. patře vyzdobeny. O nápaditou a vkusnou výzdobu se postarala Ing. Alena Lapáčková za pomoci paní Zdenky Nucové a pracovníků městyse.

Program Vánočního týdne na zámku byl zahájen v pondělí 13. prosince zpíváním dětí z mateřské školy a vystoupením klientů Domova Adam. Ve středu 15. prosince vystoupil pěvecký soubor žáků základní školy pod vedením Jaroslava Dopity a po nich pěvecký soubor Zpěvanky z Olomouce. Vystoupení amatérských zpěvaček, které mají za sebou řadu ocenění po celé republice a které se chystají i na zahraniční turné, bylo velmi příjemným zážitkem. Po závěrečném tanci se stuhami určitě nikdo z přítomných nevěřil, že je jim průměrně kolem 80 let. Ve čtvrtek Vánoční týden na zámku pokračoval vánoční besídkou, kterou připravila Hudební školička Mirky Kynstlerové.

Celý týden završila třídní vánoční prodejní výstava. Byla zahájena vernisáží za účasti vedení městyse. Na výstavě byly předvedeny ukázky prací dětí z mateřské školy, základní školy a její družiny, Centra volného času Dřeváček, klientů Domova Adam. Klub seniorů Dřevohosticka

▲ Vystoupení hudební školičky Mirky Kynstlerové

◀ Stánek
Klubu seniorů
Dřevohosticka

předvedl ukázky ručních prací, které mohly směle konkurovat výtvarně i kvalitou provedení výrobkům, které na výstavě prezentovali profesionální prodejci a výrobci. Někteří vystavovatelé nezháhali ani zde, takže bylo možno si prohlédnout ukázky paličkování, výroby šperků a obrázků na pergamenu. Většinu vystavovaných předmětů bylo možno si nejen prohlédnout, ale i zakoupit, ať už to byla keramika, opracované i surové minerály, dárkové zboží, obrázky na pergamenu, kosmetické taštičky, knihy, paličkové obrázky, bižuterie i výrobky členek klubu seniorů a použít je jako dárky pro své blízké. Na výstavu se přijely podívat i členky klubu seniorů z Čekyně, které byly překvapeny úrovní a rozsahem činnosti našeho klubu a obdivovaly i naši krásnou klubovnu.

Příjemná předvánoční atmosféra byla doplněna možností posezení v přilehlém bufetu, obsluhovaném členy klubu seniorů, kde bylo možno zakoupit si svařené víno, kávu nebo čaj.

Podle ohlasů našich občanů i obdivu cizích návštěvníků měl Vánoční týden na zámku úspěch a těšíme se na jeho opakování v roce 2011.

*za Klub seniorů Dřevohosticka
manželé Foukalovi*

*Květa Skýpalová a chlapci
z Domova Adam*

*Pěvecký soubor Zpěvanky
z Olomouce*

Betlémské světlo

Stalo se již neodmyslitelnou součástí Vánoc rozsvítit doma plamének Betlémského světla, které platí za symbol pokoje a lásky, světlo, které je slavnostně zažehnuté v Betlémě. Delegace brněnských skautů jej převzala ve Vídni při ekumenické bohoslužbě v sobotu 11. prosince 2010 od vídeňských skautů, kteří jej letecky přepravili z Betléma. Do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho bylo Betlémské světlo předáno v neděli 12. prosince v katedrále sv. Petra a Pavla. A od 18. prosince začal rozvoz Betlémského světla vlaky po celé republice. Letošní téma pro rozvoz Betlémského světla je citát z Matoušova evangelia: „Vy jste světlo světa“ (Mt 5, 14).

Díky skautům se Betlémské světlo rozsvítilo i v naší lucerně na dřevohostickém náměstí před betlémem a sice, jako každoročně, na Štědrý den v 13.00 hodin a mohlo se tak rozzářit v našich domovech na celé vánoční svátky. Děkujeme.

Michaela Roubalíková

Silvestrovská vycházka

Rok se s rokem sešel a nás opět přivítal Silvestr. Letos, na rozdíl od loňského roku, kdy jsme se brodili v blátě, bylo nádherné zimní mrazivé počasí. Ideální podmínky pro každoroční silvestrovskou vycházku do lesa k chatě. Stejně jako v předchozích letech se již od rána u chaty rozdělávaly ohně, udily klobásy, vařil guláš a letos i zabíjačko-

vá polévka s vepřovým masem. Mimoto se v kotlíku hřálo svažené víno a spousta jiných nápojů pro zahřátí.

Nádherná zimní scenerie, zasněžená krajina, ojínné větve stromů přichystaly všem účastníkům nádherný zážitek. Lesními cestami z různých stran se k obecní chatě začali scházet první návštěvníci již kolem jedenácté hodiny a postupně do odpoledne se jich u chaty

vystřídalo téměř tři sta, nejen z našeho městečka, ale i z okolí. Kolem chaty dýchala nádherná atmosféra, pramenící z toho, že všichni organizátoři vše připravovali s radostí a láskou a velká účast nám byla odměnou a velmi nás potěšila, i to, že všem chutnal výborný kančí guláš i vařené maso. Jediným nedostatkem bylo množství, mrzelo nás, že se na všechny jídlo nedostalo, příští rok se určitě polepšíme.

I přesto doufáme, že pro všechny zúčastněné byla vycházka na Silvestra 2010 krásným zážitkem, kterým originálně zakončili dnes již loňský rok.

Do roku 2011 jen všechno dobré, zdraví, lásku a radost ze života přeje SDH Dřevohostice.

Michaela Roubalíková, SDH Dřevohostice

Tříkrálová sbírka

– za světlem dobrých skutků

Také letos 6. ledna celé Dřevohostice obešli „Tři králové“ **Lukáš Hradil, Kamila Kobzová, Nikola Kolaříková, Kamil Kroulík, Michal Navrátil, Vít Valášek, Štěpán Cagášek, Jan Pecháček a Petra Jančíková**. Doprovázely je vedoucí skupinek **Alena Cedidlová, Marie Pechová a Ludmila Večeřová**.

Do pokladny Charity ČR přibylo zásluhou těchto obětavých lidí a také všech, kteří přispěli, 18.347 Kč. Jsou určeny na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí. Děkujeme.

RR

HEZKÝ ZÁŽITEK PŘED VÁNOCEMI

Už několik let jsme se po Silvestru mohli těšit na nové divadelní představení v podání našich ochotníků. Letos nás však více než příjemně překvapili. Zakousli se do nového kusu s opravdovou chutí, a tak již 11. prosince jsme mohli v sokolovně sledovat premiéru tří jednoaktovek autorské dvojice Jaromír Čermák – František Janura. Hra, napsaná před více než padesáti roky, byla u nás prvně uvedena před třinácti lety pod nevýstižným a málo říkajícím názvem „Malé ryby“. Dnešní titul „Manželské etudy“ spolu s podtitulkem „Život tropí hlouposti“ je značně výstižnější a sám o sobě dává tušit, že jde o nikdy nestárnoucí nadčasové téma, které čerpá z bohatého zdroje každodenního života, ze vzájemného vztahu mužů a žen.

Úvodní příběh si vzal na mušku lidskou roztržitost, s přibývajícím věkem se zvyšující zapomnětlivost a s ní spojené neustálé hledání věcí, uložených do nejrůznodivnějších skrytí, nacházejících se na nejrůznějších místech v bytě. Jako druhý prvek se tu objevuje propagace užívání potenciálních prostředků pro posílení paměti, které by měly všechny nesnáze a potíže odstranit. V tomto příběhu jsme zhlédli

trio kvalitních hereckých výkonů v podání Květy Skýpalové, Petra Dostála a Pavla Roubalíka. Zatímco první dva, patřící k našim ostříleným vyspělým ochotníkům, se s nemalými potížemi připravují na návštěvu divadla, přináší jim Pavel Roubalík naději doporučením nového léku, majícího sice Barnumskou reklamu, ale zřejmě nulovou účinnost. On sám si totiž při vypravování se do divadla zapomněl vzít něco podstatného – košili. Zatímco výkony Květy Skýpalové a Petra Dostála nelze hodnotit než kladně a nelze jim ani nic podstatného vytknout, byl výkon debutujícího Pavla Roubalíka mimořádně příjemným překvapením, slibujícím budoucí obohacení celého ochotnického souboru. Svou roli zvládl s jistotou, bez nejmenšího náznaku trémy či bezradnosti, pohyboval se přirozeně a jeho artikulace je bezchybná. Opravdu velmi dobré vysvědčení již za první roli a zdařilý úvod k dalším dvěma aktovkám.

Magda Janovská a František Seidl

Jaroslav Dopita a Alena Lapáčková

Jana Josieková a Stanislav Skýpala

Jaroslav Dopita a Jana Josieková

Marek Jakubec a Jana Josieková

V úvodní hře jsme se mohli vlastně smát jen sami sobě a překvapivému zdařilému závěru, v druhém příběhu vyvolávaly salvy smíchu především věčná nespokojenost Evženie (Alena Lapáčková) s vlastním manželem a s tím, co mají a co by podle ní měli mít, jakož i vychloubačnost a nadutost jejich hostů – dvojice Alice (Magda Janovská) a Michala (František Seidl). Politováníhodné postavy virtuosa a hudebního skladatele se mistrně zhostil Jaroslav Dopita. Viděli jsme zdařilý kvartet čtyř ochotníků, mezi nimiž střídavě vévodili nespokojená Evženie a vychloubačný Michal, jehož hlučný a nakažlivý smích plnil nejen celé jeviště, ale rozchechtával početné publikum. Herecké kvarteto, účinkující v této aktovce, předvedlo výborné výkony, dobře charakterizující jednotlivé postavy a zároveň rozesmávající diváky. Co však bylo neméně důležité: líbila se i forma, kterou byla nenásilně odsouzena nejen touha po tom mít víc než druzí, ale i jakákoliv forma zlodějiny, byť by se týkala jen melodií.

V závěrečné epizodě vystupuje celkem sedm lidí, jeden z nich ve dvou rolích. Teprve tento třetí příběh se neodehrává v jediném časovém období, ale táhne se zhruba padesát let, po něž oba protagonisté prožívají různé fáze svého vzájemného vztahu. Z celého septetu je třeba především vyzvednout Bertu (Jana Josieková) a Karla (Marek Jakubec), kteří oba patří k mladší herecké

generaci a jejich stále se zlepšující vyspělé výkony jsou pro budoucnost souboru velkým příslibem. Jimi ztvárněné postavy procházejí dějem asi od osmnácti do sedmdesátí let; v každém časovém úseku jsou jejich výkony výstižné, odpovídající a charakteristické. Vedle nich se dobře uplatnili v divácky vděčných rolích bezdomovců Antonín Fuksa a Eva Jantulová, ve vedlejších úlohách podali přesvědčivé bezchybné výkony zkušený Jaroslav Dopita a Stanislav Skypala. Celý příběh vtipně a pohotově glosovali „dva neomylní“ v podání Jaroslava Dopity a Františka Seidla.

Režii Jaroslava Dopity se podařilo dosáhnout toho, že každý příběh byl divácky zajímavý, že příslušný příběh nejen vyprávěl, ale dokázal z něj vytěžit podstatu a snad i poučení. Všichni herci se se svými rolmi ztotožnili a cítili se na jevišti ve svých úlohách jistí a přesvědčiví. Výprava Stanislava Skypaly byla výstižná a vyhovující, plně odpovídala charakteru jednotlivých příběhů. Osvětlení jeviště bylo dobré, nápověda se své důležité role zhostila bezchybně.

V „Malých rybách“ o nichž píšeme v úvodu, si zahrál i nezapomenutelný Bohumír Skopal st., s nímž jsme se bohužel v září uplynulého roku neočekávaně museli rozloučit. Proto bylo představení „Manželské etudy“ věnováno právě jemu, neboť on ochotnickému divadlu v Dřevohosticích věnoval více než padesát let svého života a vytvořil řadu rolí, na které se bude ještě dlouho vzpomínat. V úvodu premiérového představení vzpomněl zásluh Bohumíra Skopala st. i režisér Jaroslav Dopita.

František Bednář

Poděkování

MUZEUM KOMENSKÉHO V PŘEROVĚ

PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE
HORNÍ NÁM. 7, 750 11 PŘEROV

Vážený pan
Mgr. Jiří Jakubál
Mlýnská 125/2
Dřevohostice

751 14

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

NAŠE ZNAČKA

VYŘÍZUJE

V PŘEROVĚ DNE

Mgr. Aleš Drechsler,
archeolog MK v Přerově, p.o.

23. 11. 2010

Věc: Děkovný dekret č. 3/2010

Vážený pane magistře

Dnešním dnem jsme s Vaším souhlasem zařadili do Nové archeologické sbírky Muzea Komenského v Přerově, p.o. pod přírůstkovým číslem 2/2010 Vámi předaný artefakt, který jste dle vašeho sdělení našel při povrchovém průzkumu na katastru městyse Dřevohostice, v okolí polní trati „Břečťan“ vzdálené asi 1,4 km jižně od intravilanu obce. Jedná se o neolitický kamenný broušený nástroj – kopytovitý klín obdélného jednostranně konvexního průřezu. Hřbet, zčásti i týl a jeden bok artefaktu jsou postdepozicičními procesy poškozeny. Délka nástroje činí 118 mm, šířka 35 mm, dochovaná výška 23 mm. Předmět lze časově zařadit do průběhu staršího až středního neolitu.

Za spolupráci při záchraně a dokumentaci archeologických nálezů v okolí Vašeho bydliště Vám tímto děkujeme a těšíme se na její případné další pokračování.

S pozdravem

MUZEUM KOMENSKÉHO V PŘEROVĚ

Mgr. Radim Himmler
ředitel Muzea Komenského v Přerově

Asi 7 tisíc let starý nástroj a způsob jeho upevnění na násadu.
Další nálezy jsou nyní zapůjčeny a dokumentovány v archeologickém oddělení muzea v Přerově.

Nález pečetidel dřevohostických cechů 14. 11. 2010

S detektorem kovů již hledám barevné kovy několik let. Letos se mi poštěstilo a potkal jsem kamaráda Martina Skřička, který také chodí po polích, lesích a stráních s detektorem. Jeden podzimní sobotní večer jsme se potkali o patro níž, než sedí pan starosta, a domluvili se, že bychom mohli v neděli ráno vyrazit hledat. Samozřejmě jsem si nechal do rána lhůtu na rozmyšlenou, neboť některá nedělní rána bývají těžší než jiná. Před devátou ráno mě probudila SMS od Martina: „Tak co, jdeme?“ Moc se mi nechtělo, přeci jen v polovině listopadu je už docela zima, ale na druhou stranu čerstvý vzduch dokáže pomoci od následků sobotního večera. Sbalil jsem do batůžku detektor a termosku a vyrazili jsme. Už z večera jsme měli domluvené místo na hledání. Tím bylo pole mezi Dřevohosticemi a Lipovou.

Začátek hledání byl hrozný, na každé druhé máchnutí detektorem se ozval vysoký tón označující kov o velké vodivosti. Bohužel, jak už to většinou bývá, pod zemí se nacházel hliník v podobě tub, víček od zavařeniny, a co mám nejraději, minia-

Pečeť cechu krejčovského

Pečeť cechu hrnčírského

turní kousky alobalu. Prostě totálně zamořené místo. Myslím, že jak tu byla dříve doba kamenná, železná a bronzová, naši době se bude říkat hliníková. Toto první pole jsme celkem rychle proběhli a přešli na vedlejší. To bylo o poznání lepší, za dvě hodiny hledání jsme našli několik rakousko-uherských knoflíků a pár měděných mincíček, na kterých se podepsal zub času a mince připomínaly pouze tvarem. Pak se ale usmálo štěstí, signál byl silný, předmět nebyl hluboko, tak jsem zabořil lopatku do země. S vidinou krásné součástky z pluhu jsem prohrábl hlínu a ejhle, jakési razítko či co. Nastala hledačská euforie. Trocha slin a Martinův rukáv pomohly odhalit nějaký reliéf. Dost to připomínalo orlici, tak jsme usoudili, že půjde zřejmě o nějaké razítko z doby Rakouska-Uherska. Posílnění euforií z nálezů jsme prohledali nejbližší okolí a dále pokračovali stejným směrem. Došli jsme až na konec pole a Martinovi nedalo, že jsem měl ten den větší štěstí, a rozhodl se ještě vrátit. Já mezitím pokračoval v hledání. Najednou se ozvalo: „Mám!“ Bral jsem to jako legraci, většinou se takto popichujeme a pak si ukazujeme části řetězů a jiný kovový odpad. Tentokrát to ale

legrace nebyla. Opravdu našel další razítko. Dokonce se po opětovném použití sliny a rukávu na razítku objevila nějaká písmena. Euforie podruhé.

Doma po odstranění hlíny kartáčkem na zuby se i na razítku objevila písmena. S trochou představivosti by se dala domyslet jako: PECET CECHV HRNCIRSKEHO MESTA DREWOSTIT a z orlice se nakonec stal Adam s Evou u stromu poznání, okolo kterého je omotán had, což je znak hrnčírů. A tak se z razítka stalo pečetidlo. Čitelné části nápisu potvrdil i PhDr. Jiří Lapáček, ředitel Státního okresního

archivu v Přerově, a datoval pečetidlo na rok 1712. Na druhém pečetidle je nápis: SCHNEIDER – ZUNFT DREWOHOSTITZ a vyobrazeny na mřížkovaném podkladu nůžky a něco, co mi připomíná žehličku. Pochází přibližně z první poloviny 19. století. Nápis schneider zunft je německy a znamená krejčovský cech.

Druhý den ráno jsme se na pole vrátili, ale již jsme nic zajímavého nenašli. Ces-
tou domů jsme se zastavili na zámku za Jirkou Kasperlíkem, abychom se pochlubili nálezem. Jirka nás poslal do Státního okresního archivu v Přerově, kde mají sbírku pečetidel a otisků pečetí, za PhDr. Lapáčkem. Tomu jsme pečetidla předali a nyní jsou ve Slezském muzeu v Opavě na konzervaci.

Nakonec bych rád poděkoval panu Jiřímu Lapáčkovi za odborný náhled a samozřejmě Martinu Skříčkovi za ranní probuzení.

Petr Menšík

Fotografie z muzejních sbírek

K vánocům patří i ryby, tuto štika o váze 6,5 kg chytil v roce 1933 v tůni (duči) neregulované Moš-
těnky u restaurace Na Špi-
ci radní Jaroslav David
z Náměstí č.p.103. Pan
David byl ve válečných
letech starostou městečka
a významným členem míst-
ního odboje.

Mgr. Jiří Jakubál

Počasí v roce 2010

Když se mi na začátku letošního roku objevil na e-mailu přehled počasí za rok 2010, docela jsem se divila. Pan František Kužel z Novosad, kterému moc děkuji za pravidelný a vzorný přísun meteorologických údajů z Dřevohostic, uvedl ve svém přehledu zajímavou poznámku. Podle jeho měření byl rok 2010 nejchladnější za posledních 15 let a rekordní za posledních 50 roků, co se týče množství srážek. Těch v roce 2010 napršelo 145 % srážkového normálu a v nejdeštivějším měsíci dokonce extrémních 276 % normálu. Pojďte si tedy projít jednotlivá roční období u nás v Dřevohosticích.

Zima roku 2010 začala velmi nízkými teplotami, které ke konci ledna poklesly až na -19°C (27. ledna). Mrazivé počasí, časté náledí, poměrně vysoká vrstva sněhu – sněhová pokrývka vydržela nepřetržitě 46 dnů – to bylo počasí ledna a února. Sníh, který začal tát koncem února, pak povážlivě zvedal hladiny řek.

Jaro nastoupilo vloni velmi razantně. Už po 20. březnu stoupaly denní teploty až k 19°C, převládalo slunečné, ale větrné počasí s občasnými srážkami. Duben byl většinou chladný, poslední mrazík se objevil ještě 23. dubna, ale na slet čarodějnic se vyčasil a my se začali bláhově těšit na květen. Ten se však ukázal jako nejdeštivější měsíc roku – napršelo 212,5 mm srážek a z 31 májových dnů nepropršely jen tři. Nás v Dřevohosticích povodně nezasáhly, ale ničily vesnice na Bečvě – Ústí, Troubky, ale i na středním toku Moštěnky.

Léto se už blížilo, ale ještě 1. června jsme zaznamenali nejdeštivější den roku 2010 s 39,2 mm za den. Pak se počasí umoudřilo, pěkné a slunečné dny s příjemnými teplotami do 28°C vydržely celý červen. Začátek července probíhal ve znamení tropických teplot, v polovině měsíce teploty klesly až o 10°C a loňské dechovky, to byl od počasí opravdu podraz – déšť, chladno, v dechovkovou neděli jen 18°C. Srovnejte si sami – v červenci se teploty pohybovaly od ranního minima 8°C po maximální tropické teploty 34°C. Srpen vykazoval v dlouhodobém srovnání chladnější ráz s častými přeháňkami.

Podzim si pospíšil: 1. září jsme po mnoha letech přivítali ve škole děti přímo v budově (tradičně vždy venku před školou) – přšlo totiž a bylo jen 11°C. V září napršelo 5x více srážek než rok předtím a „babí léto“ se nekonalo – průměrná teplota byla o 3°C nižší než vloni. První mrazík přišel 23. října, ale celkově tento měsíc převládalo větrné, většinou však slunečné počasí. Listopad si podržel teploty nad nulou téměř do konce a to přírodu zmátlo natolik, že začaly rašit stromy a keře. První 4 mm sněhu napadly a prosinec, to už byl ukázkový zimní měsíc.

Bělostná ladovská zima začala těsně před Mikulášem, kromě 4 dnů se prosincové teploty držely stále pod nulou. Blížily se Vánoce, začalo se oteplovat a zcela výjimečný byl Štědrý den – ráno +5°C, přes den +11°C. Pak se opět zima vrátila se sněhem a teplotami až -12°C.

Teploty:

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
prům.f. (°C)	-4,84	-1,43	3,98	9,05	13,23	18,07	21,15	19,16	13,47	8,05	7,36	-3,50

Celoroční průměr: 8,69 °C (vloni 9,59)

Srážky:

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
prům.sr. (mm)	87,9	37,0	18,1	66,9	212,5	87,1	128,1	95,8	103,5	13,2	65,4	53,5

Celkem 939,0 mm srážky 178 dnů z 365 téměř $\frac{1}{2}$ roku (vloni 676 mm)

Hana Sedlářová, kronikářka městyse

Částečné zatmění Slunce jsme pozorovali i v Dřevohosticích

V úterý 4. ledna jsme mohli sledovat v celé Evropě částečné zatmění Slunce. V Dřevohosticích byla ráno mlha s dohledností do 150 m a byl mráz -10°C . Mělo to výhodu v tom, že jsme zpočátku nepotřebovali žádnou ochranu očí, byl to zvláštní pocit sledovat tento vzácný přírodní úkaz. Měsíc se postupně „zakusoval“ do slunečního kotouče od západu při své pouti oblohou. Postupně se Slunce zvedalo výše a museli jsme se na zatmění dívat přes svářečské sklo nebo jiné pomůcky. Největší zakrytí Slunce bylo u nás o půl desáté, Měsíc zakryl 72 % povrchu Slunce. Zatmění skončilo pět minut před jedenáctou. Zatmění sledovali také žáci naší školy.

Naši předkové měli z podobných nebeských úkazů panickou hrůzu a přikládali jim nadpřirozenou moc. V dnešní době víme, že se jedná o jednoduchý optický úkaz. Je velmi zajímavé, že Slunce i Měsíc mají z pohledu ze Země stejný průměr (asi půl úhlového stupně). Dále je podivuhodné, že je Slunce 400 krát dále než Měsíc a že Měsíc je průměrově 400 krát menší než Slunce. Další zajímavost – Měsíc oběhne naší Zem za 29 a půl dne, proto by mělo být každý měsíc zatmění Slunce i Měsíce. Není tomu tak proto, že Měsíc obíhá Zemi po dráze skloněné asi pět stupňů. Zatmění Slunce jsou pozorovatelná asi třikrát za dva roky, ale jen z velmi malého území. Ještě je pozoro-

ruhodné to, že ne všechna zatmění jsou úplná, některá jsou „prstencová“, to proto, že Měsíc neobíhá kolem Země po kruhové dráze, ale po elipse (od 36000 km po 406000 km).

Příští zatmění Slunce bude viditelné 20. května 2015, bude menší než letošní, větší bude 12. srpna 2026, ale nebude vidět celé, konec proběhne po západu Slunce.

Velmi vzácné – „prstencové“ zatmění bude v Dřevohosticích viditelné 23. července 2093 (bude trvat 3 min. 14 s). Úplné zatmění v Dřevohosticích bude 7. října 2135 (trvat bude jen 58 vteřin), zajímavé je, že v nedalekém Holešově bude pouze částečné. Pomyslné čáře na zemském povrchu, odkud je úplné zatmění, se říká „pás totality“ a její šířka je nejvýše sto kilometrů.

Minulé úplné zatmění bylo viditelné v Dřevohosticích 7. června roku 1415 a trvalo 2 min. 26 sec. (V té době probíhal soud s Janem Husem v Kostnici). Předtím bylo vidět u nás zatmění 12. dubna 655 (to je už hodně dávno).

Nevím, kdo jste viděli někdy úplné zatmění Slunce, částečná se nedají srovnávat s úplným. V dnešní době není problém někde za tímto neuvěřitelným přírodním úkazem zajet. Byl jsem v roce 1999 v maďarském Devecseru a nikdy na to já ani moje děti nezapomeneme. Devecser byl loni v říjnu zaplaven kalem z hliníkárn.

František Kužel

65. výročí osvobození – položili život za naši svobodu

Emil Forýtek (23. 8. 1882–1. 12. 1942)

Znal jsem jej jenom z vyprávění. Jako malý kluk jsem úctou zdravil starší bělovlasou paní Antonii Forýtkovou (1887–1973), která mnohdy chodila spolu se svou sestrou Aloisíí Zamrazilovou (1892–1977), jež měla tehdy už také vlasy prokvetlé stříbrem, na různé pochůzky i na nákupy po našem městečku. Bydlela se svým synem Slavošem v krásné vilce naproti dřevohostické sokolovně.

Později jsem se již dobře znal s jejím synem, s nadšeným ředitelem dřevohostického kina „Hvězda“, které mělo své působiště v naší sokolovně, s panem Slavošem Forýtkem. Můj drahý otec, Leopold Smiřický, s ním úzce spolupracoval – po mnoho let prodával v kině vstupenky. A já byl už jako malý klučina v kině častým hostem.

Pan Slavomil Forýtek patřil k vedoucím kulturním činitelům v obci. Byl u všeho, co důležitého se v obci dělo. Fotografoval, filmoval a pomáhal vždy s organizací různých oslav. Nejraději se s nadšením zapojoval do propagace. Byl totiž od svých mladých let náruživým fotografem a rád filmoval a jeho filmová kronika našeho městečka patřila k těm, kterou nám záviděli daleko široko. Jeho fotografické, ale hlavně filmové dokumentární záběry osvobození Dřevohostic z roku 1945 patřily k velmi cenným dokumentům, jimiž se málokterá obec mohla pochlubit.

(Bohužel, jeho syn Alexandr (Saša) Forýtek, všem známý lidový tvůrce velkého „Dřevohostického betléma“ a malíř portrétů a hlavně překrásných scénérií dřevohostických zákoutí, který po otci zdědil tento cenný archiv, neprojevil ani nejmenší zájem jej poskytnout naší obci, což je obrovská škoda. Už mnoho takovýchto hodnotných památek kvůli nepochopení lidí, jejich nezájmu a liknavosti skončilo v nená vratnu).

O svém drahém otci, panu řídícím Emilu Forýtkovi, však pan Slavoš Forýtek s pohnutím v srdci vždy mlčel. Tato bolest, kterou mu osud v mládí uštědřil, byla bezmezná. Později, když jsem pomáhal svému otci Leopoldu Smiřickému v jeho funkci předsedy místní organizace Československého svazu protifašistických bojovníků a v následujících letech již jako předseda dřevohostické organizace Českého svazu bojovníků za svobodu jsem se snažil bratra Slavoše Forýtku přimět k tomu, aby nám poskytl nějakou podrobnější informaci o svém drahém tatínkovi – vlastenci, který za naši svobodu položil život. On se však vždy smutně odmlčel a mávnul rukou.

Byl jsem z toho nešťastný, ale nemohl jsem s ním pohnout. Pátral jsem potom po osudu jeho drahého otce na vlastní pěst i po okolních obcích, hledal jsem nitky, na které by bylo možno navázat. Až po mnoha letech pátrání, kdy mnohdy hrála roli i náhoda, jsem byl schopen nahlédnout do osudu vzácného člověka, našeho občana, pro něhož pojem vlast a svoboda znamenaly víc, než jeho vlastní život.

Pan Emil Forýtek se narodil 23. srpna 1882 v Těšnovicích na Kroměřížsku. V této vesnici navštěvoval obecnou školu. Měšťanskou školu pak absolvoval v Kroměříži. V tomto krásném městě, které měl velmi rád, později vystudoval zdejší c. k. Ústav pro vzdělávání učitelů a v roce 1903 složil maturitu. Zkoušku učitelské způsobilosti vykonal před c. k. zkušební komisí v Kroměříži, kde obdržel vysvědčení způsobilosti dne 26. 11. 1906, čís. 50. Dekretem ze dne 24. září 1903 byl ustanoven dne 1. října 1903 zatímním učitelem a dekretem ze dne 5. října 1908 se pak stal definitivním učitelem v nedaleké vesnici na našem Záhoří – v Blazicích. Protože učitelů bylo málo, museli za službou tam, kam jim přikázaly úřady. A tak byl dekretem ze dne 6. března 1911 ustanoven od 1. září 1911 učitelem 1. třídy v Kostelci u Holešova. Ve školním roce 1911/1912 byl zde výnosem c. k. zemské školní rady jmenován učitelem 1. třídy a působil jako třídní učitel ve 4. třídě.

Do jeho záslužné pedagogické práce s dětmi, kterou miloval, zasáhly kruté události I. světové války. Po Sarajevském atentátu dne 28. června 1914 vyhlásilo o měsíc později, dne 28. července 1914 Rakousko-Uhersko, nadšeně podporované Němcem, Srbsku válku. Začal krutý válečný požár, který zachvátil postupně celý svět.

Při domobranecké prohlídce byl učitel Emil Forýtek dne 10. 12. 1914 uznán schopným vojenské služby. A tak dne 15. února 1915 nastoupil vojenskou službu jako jednorokní dobrovolník a byl poslán na frontu. Po bojích na východní frontě v letech

1916–1917 padl do ruského zajetí. Brzy však vstoupil do našich ruských legií. Po ukončení války a komplikovaném návratu z Ruska se dne 1. 9. 1920 vrátil na blazickou školu jako učitel-legionář. Jako účastník legionářské anabáze byl zproštěn vojenské služby.

V roce 1921/1922 byl ustanoven na škole v Blazicích zatímním řídícím učitelem a vyučoval v 1. třídě. Ve školním roce 1922/23 byl pak jmenován definitivním učitelem ve 2. třídě. V roce 1923/24 odešel jako řídící učitel do Chomýže pod Hostýnem. Odsud opět na základě příkazu nadřízených orgánů přechází na školu v Čelčicích u Prostějova, kde rovněž působí ve funkci řídícího učitele. V této obci učil až do svého odchodu do penze dne 1. července 1939. Avšak již předtím, v říjnu roku 1937 se odstěhoval do Dřevohostic – do vlastního domu č. 252 v Zámecké ulici.

Pan řídící Emil Forýtek jako bývalý ruský legionář a zanícený sokol byl všude, kde působil, veřejně činným a dával najevo své hluboké vlastenecké cítění. V sokole vykonával vždy mnoho funkcí, ponejvíce jako vzdělavatel a později jako krajský funkcionář této tělovýchovné organizace. Pro veřejnost pořádal často zajímavé přednášky, které zpestřoval promítáním diapozitivů a filmů. Bezprostředně po okupaci fašistickým Německem 15. 3. 1939, se níž se nemohl smířit a nesl ji velmi těžce, se odvážně zapojil do sokolského odboje. Stal se významným členem sokolské odbojové organizace v Prostějově (velitel A. Szvil).

Byl v úzkém spojení se svým švagrem, skvělým pedagogem, ředitelem holešovského gymnázia RNDr. Ladislavem Jarošem, rodákem z nedalekých Čech u Přerova. Celá rodina totiž držela pohromadě a ve velké svátky se vždy scházela v Dřevohosticích u babičky Terezie Zajícové, rozené Kašpárkové (zemřela v Dřevohosticích dne 26. 5. 1933 v pozhnaném věku 96 let) a později u maminky Antonie Jarošové rozené Zajícové (zemřela v Dřevohosticích 9. 10. 1944 ve věku 85 let).

(Ředitel holešovského gymnázia Dr. Ladislav Jaroš se od mládí zapojil do veřejné činnosti ve všech významných holešovských spolcích. Byl zvolen i do zastupitelstva města Holešova, ale stal se hlavně vedoucím činitelem holešovského sokola, kde vykonával funkce ve výboru, byl náčelníkem a starostou holešovského sokola, župním náčelníkem i místostarostou Hanácké župy. Dne 8. 10. 1941 byl zatčen gestapem, uvězněn ve Zlíně a v Uherském Hradišti, krutě vyslýchán. Po krátkém propuštění, kdy svítila naděje, že snad přežije, jej gestapo znovu zatkl dne 8. 4. 1942. Byl opět uvězněn, tentokrát v Kounicových kolejích v Brně. Zde byl dne 18. 6. 1942 popraven. Důvod, který byl později sdělen rodině: Byl popraven za velezradu, protože organizoval odboj jako čelný představitel Sokola Holešov – jako jeho starosta).

Pan řídící Emil Forýtek byl již večer dne 20. 9. 1940 ve svém domě v Dřevohosticích zatčen gestapem a odvezen do Olomouce. Po týdenním brutálním výslechu byl odvezen do Vratislavi, kde byl uvězněn ve vazbě na samotce. Odsud byl převezen do další věznice ve Wohlau-Landsbergu nad Lechem. Po dvouleté vazbě, kdy pouze jednou za měsíc mohl psát rodině na lístek papíru 25 cm krát 15 cm, byl předveden k vrchnímu krajskému soudu – 4. krajský senát ve Vratislavi. Zde jej soudili spolu s osmičlennou skupinou sokolských odbojářů, z níž čtyři byli řídící učitelé z Prostějovska. Ostatní souzení měli různá povolání. Všichni souzení byli ilegální pracovníci sokolského odboje ze Župy Prostějov.

Pan řídící Emil Forýtek byl odsouzen na tři a půl roku káznice pro přípravu k velezradě. Zároveň jej odsoudili ke ztrátě všech občanských práv a ke ztrátě titulu, pro-

půjčeného se zastáváním úřadu. On i jeho rodina ztratili nárok na jakékoliv penzijní zaopatření a jeho jmění bylo zabaveno. V den soudu měl ještě povolenou první návštěvu. Navštívila jej manželka, které nesměl ani podat ruku. Zdrčená paní Forýtková mu nemohla předat ani kostku cukru. Půl roku po jeho odsouzení byl násilně přerušen jeho veškerý styk s rodinou.

Na základě následků nelidského věznění a podvýživy pan řídící Emil Forýtek zemřel dne 1. prosince 1942. Rodina si přála jeho zpopelnění. Nebyl však povolen převoz do Vratislavi, kde bylo krematorium. Byl proto pochován poblíž věznice na vykázaném místě v nedalekém lese, kde pochovávali mrtvé vězně. Jeho prostého pohřbu bez jakýchkoliv obřadů se zúčastnila jenom jeho manželka Antonie, dva jeho synové Lumír a Slavomil a dcera Libuše.

Naplnil se nelítostný osud čestného člověka, skvělého pedagoga, jehož si vážili žáci na všech místech, kde jako učitel i řídící působil, osud vlastence, který v boji za naši národní svobodu obětoval to nejcennější – svůj život. Jeho oběť však nebyla marná. Svoboda, za kterou bojoval již jako ruský legionář a později jako zanícený sokol, byla vybojována v květnu 1945.

Zamysleme se, prosím, nad jeho obětí a vděčně si jeho památku připomínejme...

Mgr. Zdeněk Smiřický,

předseda ZO ČSBS Dřevohostice

a občanského sdružení Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice

Tomáš Zbíral je úspěšným členem Endurocross Dřevohostice

V roce 2008 založili motocykloví nadšenci v Dřevohosticích sdružení ENDUROCROSS, jehož nejmladším členem je Tomáš ZBÍRAL (12 let). V letošním roce se začal plně věnovat motocrossovému sportu, závodí v kubatuře 85 ccm. Preferencí letošní sezony se staly seriály: Mezinárodní mistrovství České republiky, Mezinárodní mistrovství Slovenské republiky a Přebor Moravy. Pod vedením trenéra ukončil sezonu s velmi dobrými výsledky. Nejlépe se umístil na MM SR, kde obsadil krásné 5. místo z 44 jezdců, na MM ČR obsadil 12. místo z 46 jezdců

a Přebor Moravy zakončil na 8. místě z 36 závodníků.

Díky pravidelnému trénování, podpoře rodičů a zkušenostem trenéra dostal příležitost zúčastnit se Mistrovství světa juniorů ve Francii v kubatuře 85 ccm, které se konalo 21.–22. 8. 2010 v Dardon-Geugnon. Po příjezdu jsme museli konstatovat, že trať byla těžká, ale i přesto fantasticky připravená a přehledná. Bylo zde početné startovní pole (100 závodníků v kubatuře 85 ccm) z různých koutů světa a pro Toma to bylo něco nového.

Nikdy se podobných závodů nezúčastnil. Byl 2. nejmladší jezdec v tomto startovním poli a bohužel nepostoupil do hlavní kvalifikace. Díky příspěvku městyse Dřevohostice získal ve Francii nové zkušenosti, zážitky a možnost fandit ostatním závodníkům naší republiky na těchto závodech. Byla to silná motivace do budoucna.

V příštím roce je jeho prioritou zúčastňovat se pravidelně se svými spolujezdcí z týmu Mezinárodního mistrovství České a Slovenské republiky a v plánu je i pár závodů Mistrovství Německa. Ale to je ještě daleko, před sebou má zimní přípravu hlavně v tělocvičně a v hale, a proto přejeme hodně vytrvalosti, zdaru a úspěchů v příští sezóně.

IŽ

T.J. Sokol Dřevohostice

Sokolům se v roce 2010 podařilo získat z krajského úřadu 60.000 korun a tak mohla být v druhé polovině října opravena střecha nad vstupním vestibulem sokolovny.

Střípky z mateřské školky

Krásné a podařené bylo první vystoupení mažoretek z mateřské školy na vánoční výstavě v dřevohostickém zámku.

Potěšili jsme svým vánočním vystoupením babičky a dědečky v Domově důchodců v Radkové Lhotě.

Škola plná čertů a andílků – pondělí 6. 12. 2010. Děti slibovaly: „Budu hodný moc a moc, vydržím to do Vánoc. A potom zas malinko začnu zlobit, maminko“.

Poslední úsměv než se pustíme do večere.
Spaní pod stromečkem 16. 12. 2010. Spalo 9 dětí a 2 paní učitelky.

Upozorňujeme na nové webové stránky mateřské školy na adrese
www.ms-drevohostice.webnode.cz
 nebo odkaz na stránkách městyse Dřevohostice www.drevohostice.cz,
 kde najdete všechny důležité informace o mateřské škole,
 fotografie, zajímavosti, aktuality.

Jitka Sedlářová, ředitelka MŠ

Z dřevohostické školy

Jak jsme byli na zámku

Ve čtvrtek 16. prosince jsme šli místo prvouky do zámku do muzea učit se, jak žili naši předkové. Venku byl velký mráz. Jak jsme vyšli ze školy, už jsme se koulovali a paní učitelka nám říkala, abychom se nekoulovali, že nám bude zima, ale koulovali jsme se až na zámek. Hned v předzámčí jsme všichni uklouzli na ledě a někteří i spadli. Pak jsme potkali pana Jakubála, už nás čekal, pozdravili jsme ho a šli dovnitř. Nahoru jsme museli výtahem, protože schody byly zataraseny. První jely holky, některé se bály. Potom jel pan Jakubál zpátky pro kluky a paní učitelku Zajícovou. Pak jsme šli do muzea. Prohlíželi jsme si staré věci, šicí stroje, žehličku na uhlí, buben jako obecní rozhlas, postavy a na nich krajkové oblečení, velké sekery a obří hrábě a tak dále... Poznávali jsme, co to je, a bylo tam i křídlo z letadla, pračka a truhla. A ještě se nám tam líbila vitrína s knihami, ve kterých byly všechny modlitby, a klukům se líbily zbraně. Když jsme se dověděli všechno, co jsme se učili, Míša poděkovala panu Jakubálovi a šli jsme zpátky k výtahu. Někteří ale letěli jako splašení, Nikča shodila jednu figurínu a měla pěknou ostudu. Pak už jsme chtěli jet zpátky, ale byl tu problém. Výtah se zasekl a nešel přivolat. Telefonovali jsme panu kastelánovi, aby nás přišel vysvobodit, ale pan kastelán byl daleko a vzkázal nám, že máme jít po schodech. Tak jsme šli po schodech a připadali si jako v bludišti. Podlézali jsme vánoční stromky a potom jsme zas skákali přes vánoční výzdobu. Pan Jakubál nás musel i přenášet. Všichni jsme prošli, až na Radka, ten zkoušel dělat akrobata a rozšlápl ozdobné okénko. Pak jsme ještě jednou poděkovali za prohlídku a utíkali do školy. To už jsme měli červené nosy jako klauni a byli jsme tak promrzlí, že nám ani kombinéza nestačila. A jak jsme byli ve škole, byli jsme tak vyřízení, že už se nám aji chtělo spát.

vaši třetáci

Kapr, největší vánoční pochoutka

Nejprve tatínek musí kapra koupit. Potom jsme ho nechali dva dny ve vaně. Jakmile jsem odjela k tetě, vzal tatka paličku a trefil kapra mezi oči. Napoprvé se to nepovedlo a kapr spadl zpátky do vany, ale druhý pokus už se vydařil. Nerada to říkám, ale pak bohužel tatka kapříkovi uřízl hlavu i ocas, stáhl kůži a vyndal vnitřnosti. Pak kapra naporcoval a odnesl k babičce. Na Štědrý den našeho kapříka Lojzu babička obalila v mouce, vajíčku a strouhance a o půl páté podávala s bramborovým salátem. Nejhorší na tom všem je, že byl tak dobrý, že mi ho ani nebylo líto.

Adéla Zmeškalová, VI. třída

Jak šestáci pozorovali zatmění Slunce

Normálně jsme se učili a paní ředitelka najednou zavolala: „Jé, děcka, zatmění Slunce!“ V té chvíli byli všichni v údivu, protože takovou věc ještě neviděli. Přestali jsme se učit a zbytek hodiny jsme si povídali. Protože Slunce bylo ostré, museli jsme

se dívat přes černá sklíčka, ale i přes zamrzlá okna bylo v mlze dobře vidět. Někteří z nás si jev i vyfotili. Taky v jiných částech světa tohle pozorovali a bylo to i v televizi a v novinách.

Áda Zmeškalová

Byl hezký den. Druhá hodina. Český jazyk. Paní ředitelka vykřikla: „Zatmění Slunce!“ Všichni letěli k oknu a dívali se, jak Měsíc zakryje Slunce. Za chvíli jsme se zase učili, ale to zatmění, to bylo něco! Moc se těším, až bude zase.

Vítek Janošek

Paní učitelka nám řekla, ať se podíváme z okna na částečné zatmění Slunce. Byla to zvláštní chvíle, protože jsem zatmění Slunce ještě neviděl. Dlouho jsme se dívat nemohli, protože pak přešly mraky a sluneční světlo bylo ostré a mohlo by nám poškodit zrak. Rád bych ale viděl i úplné zatmění Slunce.

Tomáš Rosulek

Včera se všechny děti dívaly z oken školy. Ale na co? Bylo krásné zatmění Slunce. Sice nebylo úplné, ale všem se i tak líbilo. Paní učitelka nám pak povídala, jak se takové zatmění stane a jak viděla úplné zatmění kdesi v cizině. Říkala, že jak se slunce schovalo za Měsíc, byla úplná tma. Chtěl bych to zažít, co zažila paní učitelka. Musela to být velká krása.

Patrik Hošák

Učili jsme se o obraze Josefa Lady, paní ředitelka najednou vykřikla a já jsem se úplně lekla. Ukazovala totiž na okno a říkala: „Zatmění Slunce!“ Všichni jsme se vrhli k oknu a viděli jsme jakoby Měsíc, ale paní ředitelka říkala, že je to Slunce a že je zatmění, ale mi to pořád připomínalo Měsíc. Když pak ale paní ředitelka nakreslila na tabuli obrázek, začala jsem věřit, že je to zatmění Slunce. A doufám, že ještě někdy zatmění uvidím.

Vendulka Mizerová

Odvaha a krása

Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice uspořádala pro naše občany v neděli dne 17. října 2010 v zámku besedu s naší mladou občankou, reprezentantkou naší republiky v parašutismu, se sympatickou vysokoškolskou studentkou Simonou Vybíralovou. Simonka se s velkým zújetím věnuje již po několik let tomuto krásnému sportu a dosáhla v něm mnoha velmi pěkných úspěchů.

Svůj velmi poutavý výklad a kultivovaný projev doplnila promítáním barevných autentických záběrů individuálních i skupinových seskoků, kdy sestava parašutistů v době, kdy letí volným pádem, vytváří krásné barevné obrazce a kombinace.

Je obdivuhodné, že křehká půvabná mladá žena Simonka, se ve svém volném čase věnuje tomuto náročnému, mužnému sportu, jemuž obětuje nejen spoustu dřiny, ale i finančních prostředků. Přesto se tento nádherný sport odvážných lidí stal jejím velkým koníčkem, jehož kouzlu naplno propadla.

Děkujeme za krásný zážitek a přejeme jí do dalších dní a let mnoho štěstí, zdraví a úspěchů jak ve studiu, tak i v jejím náročném, ale krásném sportu.

*Mgr. Zdeněk Smiřický
Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice*

Krátké ohlédnutí za rokem 2010

O pracovních a kulturních aktivitách čtenáře „Dřevohostického zpravodaje“ informujeme pravidelně. Přesto byly události, které jistě stojí za povšimnutí.

„A je to“ by si posunky pochválily svou práci postavičky PAT a MAT z Večerníčku.

I nám se společně se spolky a občany podařilo dokončit III. poslední etapu obnovy stromové aleje kolem našeho zámku. Převážně lipová alej vynikne, až se zazeleňají břehy vodního příkopu a opět bude vybízet k procházkám.

PhDr. Karel Žurek dokončil stavebně historický průzkum zámku. Naši občané se již mohou těšit na jeho přednášku o nálezech, kterou zorganizujeme v I. pololetí r. 2011.

Stanislav Skýpala

Vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu

Ti z vás, čtenářů Dřevohostického zpravodaje, kteří máte přístup na webové stránky obce Dřevohostice (www.drevohostice.cz), jste již jistě zaregistrovali informaci o vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu. Samotné strohé sdělení úřední vyhláškou však mnoho nevyovídá.

Co se pro nás, občany Dřevohostic, ale především pro vlastníky nemovitostí v katastrálním území Dřevohostic, a to nejen s bydlištěm v Dřevohosticích, mění?

Od 5. 1. 2011 jsou v katastru nemovitostí (KN) v extravilánu obce (tj. mimo vlastní zastavěnou část obce) přečíslovány všechny parcely do jedné číselné řady s určením kultury, v jaké se jednotlivé pozemky ve skutečnosti nacházejí (orná půda, les, louka, pastvina, vodní plocha, ostatní plocha).

Celé katastrální území Dřevohostic je digitálně zpracováno a je možné některé údaje prohlížet na internetu (www.cuzk.cz).

Výše uvedená skutečnost (digitalizace údajů v KN) však pro rok 2011 nemá vliv na daňové přiznání a výběr daní z nemovitostí (pozemků). Rozhodným datem pro povinnost podat nové daňové přiznání je stav k 1. lednu příslušného roku, na který je daň vyměřována.

Proto daň z pozemků, ve většině pronajatých ZD Dřevohostice, bude za rok 2011 platit ZD Dřevohostice.

Vlastníkům nemovitostí – pozemků z platnosti obnoveného katastrálního operátu vyplývá povinnost až od 1. 1. 2012 podat daňové přiznání k dani z pozemků, a to do 31. 1. 2012 a vyměřenou daň do 31. 5. 2012 zaplatit.

ZD Dřevohostice připraví pro vlastníky pronajatých pozemků smlouvy s novými čísly parcel (resp. dodatky smluv) s tím, že nájemné za pozemky bude povýšeno o příslušnou částku daně z nemovitostí. To však až s platností od 1. 1. 2012.

Pro rok 2011 se tedy na dosavadní praxi nic nemění. Zatím není třeba podávat nové daňové přiznání a platit daň z pozemků, které jsou pronajaty v ZD Dřevohostice.

Ing. Vladimír Lapáček

**Již 20. ples městečka Dřevohostice
se konal v sobotu 15. ledna 2011 v místní slavnostně
vyzdobené sokolovně.**

Starosta chválí

- n **naše hasiče** za vynikající občerstvení u chaty v lese pro účastníky silvestrovské vycházky
- n **Jitku Horákovou a Marcelu Zehnálkovou** za svícny, které vyrobily na Vánoční koncert, a za výzdobu sokolovny na ples městečka
- n **Ing. Alenu Lapáčkovou a Zdenku Nucovou**, které vyzdobily zámek na Vánoční týden a celý klub seniorů za přípravu Vánoční výstavy a zajištění občerstvení v jejím průběhu
- n **PaedDr. Natašu Kučerovou**, ředitelku ZŠ, za moderování Mikulášského podvečera, a také všechny účinkující na této akci
- n **Mgr. Hanu Sedlářovou**, učitelku ZŠ, která dohlíží na to, aby náš Dřevohostický zpravodaj byl bez pravopisných chyb
- n **a děkuje všem občanům**, kteří pomohli s úklidem sněhu na chodnících před svými domy
- n **také postupně rostoucí počet občanů**, kteří uklízí exkrementy po svých psech – příkladem mohou být manželé Hájkovi z ulice Mlýnské

Termíny svozu komunálního odpadu v roce 2011

každou druhou středu

	4. 5. 2011	7. 9. 2011
12. 1. 2011	18. 5. 2011	21. 9. 2011
26. 1. 2011	1. 6. 2011	5. 10. 2011
9. 2. 2011	15. 6. 2011	19. 10. 2011
23. 2. 2011	29. 6. 2011	2. 11. 2011
9. 3. 2011	13. 7. 2011	16. 11. 2011
23. 3. 2011	27. 7. 2011	30. 11. 2011
6. 4. 2011	10. 8. 2011	14. 12. 2011
20. 4. 2011	24. 8. 2011	28. 12. 2011

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 4/2010, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, schválená na 2. zasedání ZM Dřevohostice dne 16. 12. 2010, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí 400 Kč/osoba/rok 2011.

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2011 na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet č. 187721747/0300, spec. symbol: 1337, var. symbol: číslo popisné domu.

Termíny svozu plastových odpadů v roce 2011

vždy druhé pondělí v měsíci

10. 1. 2011	11. 7. 2011
14. 2. 2011	8. 8. 2011
14. 3. 2011	12. 9. 2011
11. 4. 2011	10. 10. 2011
9. 5. 2011	14. 11. 2011
13. 6. 2011	12. 12. 2011

Co do pytlů na tříděné plastové odpady patří:

ANO

sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a kelímky, sáčky a fólie, plastové obaly od potravin, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky, čistících prostředků, drobné výrobky z plastů a polystyrenu

NE

bakelit, guma, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií, motorových olejů, maziv, postřiků, jedů, barev apod., obaly označené trojúhelníkem a číslicí 3 nebo písmeny PVC (nerecyklovatelný polyvinylchlorid – PVC)

Pytle ve stanovených termínech nachystejte před vaše domy, budou svezeny na obecní prostranství a následující den odvezeny firmou BIOPAS. Používejte pevné pytle. Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nemohou vám být odebrány!

**Tříděte odpad, plasty nespalujte,
chráníte zdraví vaše i vaší rodiny i všech spoluobčanů.**

Z nových knih v obecní knihovně

John Keegan: Kdo byl kdo ve II. světové válce – encyklopedická příručka určená všem, kdo se zajímají o dějiny druhé světové války. Zachycuje hlavní události v životě a kariéře hlavních protagonistů tohoto válečného konfliktu a podává i charakteristiku jejich klíčových vlastností.

Christian Jacq: Mistr Hiram a král Šalamoun – král Šalamoun má před sebou obtížné poslání – sjednotit svůj lid. Chrám na jeruzalémské skále, jenž symbolizuje tuto boží vůli, však může postavit jen stavitel Hiram, který ovládá tajemství egyptské architektury. Dvě jedinečné civilizace, přátelství dvou vynikajících mužů, to vše obnažuje kořeny dvou světů a střetávajících se kultur.

Lída Schellenbergová: Čas vítězů – děj románu se odehrává v letech 515–479 př. Kristem., není však zdaleka jen dávnou minulostí. I dnes jsou ve hře stejné vztahy mezi lidmi – láska, nenávist, osamělost, očekávání, naděje i hledání vlastní identity. Čtenáři budou moci sledovat složitý vývoj hlavního hrdiny, spartského vojáka Decioma, od nevyzrálého, citlivého a vitálního mladíka až k jeho rozhodnutí ukončit vlastní život

Zuzana Francková: Stíny minulosti, Smolařka, Hedvika – romány z volného cyklu skutečných příběhů ze života

Jana Horynová, Helena Kučerová: Sluníčko, dobrý den – příběhy a říkanky pro začínající čtenáře.

Obecní knihovna Dřevohostice v roce 2010

V knihovně si můžete vybrat z 12 586 titulů, 4 685 je naučných, 7 901 patří do krásné literatury. Také si můžete vybrat ze 14 titulů časopisů. Nových knih bylo v roce 2009 zakoupeno 73.

Počet registrovaných čtenářů byl v minulém roce 113, z toho 30 dětí. Čtenáři si vypůjčili minulý rok 4 084 titulů, návštěvníků přišlo 788, počítač použilo při návštěvě knihovny 80 čtenářů.

Otevírací doba

knihovny je každé pondělí a středu od 10 do 12 a od 13 do 17 hodin.

Členský poplatek je 50 Kč/rok pro dospělé a 30 Kč/rok pro děti.

Čtenáři mají k dispozici internet zdarma.

Upozorňujeme, že výpůjční lhůta je 1 měsíc, proto žádáme o vrácení knih čtenáře, kteří tuto lhůtu mají překročenou a zabraňují tím půjčování titulů dalším zájemcům.

Kamila Hošková

Karel starší a jazyk český

Kolem českého jazyka se vedou méně či více odborné diskuze zřejmě od doby, kdy vznikl. Nejinak je tomu i dnes, kdy hlavně počítačové technologie, ale i intenzivní výuka cizích jazyků přináší spoustu cizích slov, která pomalu v českém jazyce zdomácní. K tomu přidejme stále více i médií používané vulgarizmy a téměř nemoderním se stávající používání spisovného jazyka a hned máme důvod k diskuzi o tom, kam se český jazyk dostává.

Karel starší ze Žerotína

Účelem tohoto článku ale není dále tuto situaci rozvíjet, ale v souvislosti s ní přiblížit, jak třeba Karel starší ze Žerotína už v r. 1610 hájil český jazyk dopisem na Úřad města Olomouce.

Píše: „Zprávu Vaši jsem včerejšího dne od vyslaných Vašich dostal a na tom se nemálo zastavil, že takové psaní netoliko proti obyčejí země a úřadu mému, než také proti Vašemu vlastnímu způsobu německým jazykem učiněno jest; ježto víte dobře, že v této zemi jazyk svůj obzvláštní a vlastní máme, za který se Vám styděti nic není potřebí, nýbrž styděti bychom se slušně za to museli, kdybychom se toho dopustili, aby týž jazyk náš přirozený, tak vzácný, starožitný a rozšířený měl od cizího vytisknut býti. Protož, ačkoliv jsem byl zpočátku na tom, abych Vám na takové psaní žádné odpovědi nedal, však prohlédaje k věci o kterouž činiti jest, na ten čas od svého práva jsem upustil, s tou však při tom výhradou a Vám učiněným napomenutím; abyste mi napotom jazykem v této zemi obvyklým a nám Moravanům přirozeným psávali, což slušně nad jiné jsouce předním a hlavním městem této země učiniti máte. Neb jestližeby se toho od Vás nestalo, já jakž proto, abych se nezapomenul na lásku, kterou vlasti své povinen jsem, tak i abych novoty škodlivé do země neuvozoval, v žádné psaní a odpovídání s Vámi bych se dáti nemohl.

S tím se vám na všem dobře a šťastně míti vinšuju.

Na Rosicích dne 12. prosince 1610.“

Hle jak čeština byla, je, a věrme, zůstane krásná!

Petr Tomášek,
starosta Brandýsa nad Orlicí

Statistika počtu obyvatel za rok 2010

K 1. 1. 2010 bylo v Dřevohosticích hlášeno k trvalému pobytu 1549 obyvatel (790 mužů a 759 žen).

- během roku 2010 se do naší obce přihlásilo 26 občanů a 28 občanů se odhlásilo
- narodilo se 12 dětí (6 děvčátek a 6 chlapců),
- 16 našich občanů vstoupilo do manželského svazku a 7 se rozvedlo
- 17 našich spoluobčanů zemřelo (11 žen a 6 mužů)

K 1. 1. 2011 bylo v naší obci přihlášeno k trvalému pobytu 1540 obyvatel (790 mužů a 752 ženy), z toho 671 je svobodných, 678 ženatých nebo vdaných, 97 rozvedených a 96 ovdovělých.

Ludmila Zehnálková

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2011 připomenou tito naši spoluobčané:

95 let

Rozálie Bršťáková

88 let

Marie Zmeškalová

87 let

Ludmila Sklenářová
Vladimír Všeticka

83 let

Zdenka Kynstlerová
Božena Fuksová
Josef Bouchal

82 let

Milada Mičáková
Oldřich Šťavík
Jarmila Malantíková

81 let

Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

80 let

Věra Veselá
Dobromila Hynková
Veronika Přivřelová

75 let

Marie Buchtová

70 let

Václav Běhal
Jan Jurajda
Marie Stoklásková

60 let

Richard Vala
Miroslav Říha
Olga Pospíšilíková
Marie Mikešová
Věra Štěpánová
Jaroslav Dopita
Antonín Cigánek
Anna Možná
Josef Stloukal

50 let

Alena Káňová
Marta Kuchařová
Anna Hanzlovská
Stanislav Krajcar
Antonín Dvořáček
Oldřiška Kynstlerová
Pavla Kynstlerová
Karel Jakubec

Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.

Narozené děti

Nikola Miková

—

Vojtěch Smajdor

Vážení rodiče,
vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Petr Frysz

☞

Josef Skříček

Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Masopustní akce 2011

sobota 26. 2. 2011

Vodění medvěda a domácí zabíjačkové hody

sobota 5. 3. 2011

ve 14.30 hodin Dětské hrátky – sokolovna

ve 20 hodin Disco karneval – sokolovna

úterý 8. 3. 2011

v 18 hodin Pochovávání basy na Náměstí

Zatmění
Žaneta Bakalová

